

**R. Cędrowski, M.
Rębkowski, Zbigniew Polak, M.
Cędrowska, U. Skwara, M.
Zieleniewska, R. Ćwierzyński**

**Kołobrzeg, woj. koszalińskie. Stare
Miasto**

Informator Archeologiczny : badania 21, 196-197

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

umocnień, kilkaset fragmentów szkła okiannego, datowanych ogólnie na okres XVI i XVII w.

Materiały z badań przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Jarosławiu.

Badania będą kontynuowane.

JAROSŁAW
woj. przemyskie

Muzeum
w Jarosławiu

Badania prowadziła mgr Joanna Kociuba. Finansował WKZ w Przemysłu. Dziewiąty sezon badań. Teren byłego opactwa benedyktynek /średniowiecze, okres nowożytny/.

Badaniami objęto teren w obrębie/byłego wirydarza klasztornego. Wykopy 1/87 - 4/87 usytuowano od strony północnej zachodniego skrzydła klasztoru. W trakcie prac okazało się, że teren został zniszczony wkopami współczesnymi, z okresu remontu budynku po II wojnie światowej, jedynie wykop 1/87 posiadał niezakłócony układ warstw, uzyskano nieliczny materiał ceramiczny ze średniowiecza i okresu nowożytnego.

Następnie założono dwa rowy sondażowe w sąsiedztwie niszczącego obecnie trzeciego skrzydła klasztoru: wykop na linii - N S wzdłuż ściany zachodniej, oraz wykop na linii - E W, od strony wirydarza wzdłuż ściany południowej. W wykopach nie stwierdzono żadnych obiektów. Uzyskano nieliczny materiał ceramiczny, z okresu średniowiecza i okresu nowożytnego.

Badania będą kontynuowane.

JASTRZĘBIA, gm. Łowicz
woj. skierniewickie
Stanowisko 2

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Andrzej Kosiorek. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Skierniewicach. Osa-
da z XV-XVII w.

W związku z planowanymi pracami melioracyjnymi na południowym skraju domniemanej osady przeprowadzono prace sondażowo-geologiczne. Przebadano łącznie około 45 m² i wykonano kilkanaście odwiertów świdrem geologicznym. W wyniku tych prac nie stwierdzono warstw kulturowych, wystąpił natomiast materiał ceramiczny z XV-XVII w.

W związku z tym Wojewódzki Konserwator Zabytków zezwolił na przeprowadzenie prac ziemnych, ponadto zobowiązał inwestora do informowania Urząd Konserwatorski o lokalizacji - trwałych śladów osadnictwa. Materiały i sprawozdanie w Archiwum Biura Badań i Dokumentacji; dokumentacja w Wojewódzkim Zarządzie Inwestycji Rolniczych.

KOŁOBRZĘG
woj. koszalińskie
Stare Miasto

P.P. Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badaniami kierował mgr R. Cędrowski /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr M. Rębkowskiego, mgr Zbigniewa Polaka, M. Cędrowskiej, U. Skwary i studentów archeologii UW - M. Zieleniewskiej i R. Cwierzyńskiego. Finansował BDZ w Koszalinie. Drugi sezon badań. Miasto średniowieczne i nowożytne.

Badania kontynuowano w południowo-wschodniej pierzei ul. E. Gierczak dawnej Schlieffen Str. Złożono wykopy wewnątrz kamienic dawnej Schlieffen Str. 44, 45, 48, 49, 52, 53 oraz na zapleczu ka-

mienicy 44 i kamienicy o nr hipotecznym 91. Przeprowadzono nadzory nad wykopami budowlanymi przy ul. Katedralnej dawniej kamienica Dom Str. 17 i na jej zapleczu. Wierceniami objęto rejon skrzyżowania ul. Pomorskiej z ul. Bwycięzców w celu lokalizacji gródka wczesnośredniowiecznego /"Castrum Proximum Mari"/ i pierwotnego ukształtowania terenu w tym rejonie miasta.

W wykopach eksplorowano warstwy kulturowe z konstrukcjami drewnianymi z 2 poł. XIII - 1 poł. XIV w., związane z okresem po lokacji miasta w 1255 r. Odkryto budynki mieszkalne i gospodarcze wykonane w konstrukcji sułkow-łatkowej, zrębowej i plecionkowej, płoty plecionkowe, jamy wkopane w całec, stabilizację gruntu w postaci faszyzny ukłonej na pierwotnym humusie. W wykopie założonym na zapleczu kamienicy o nr hipotecznym 91, przy dawnym terenie szpitala i kościoła Św. Ducha odsłonięto wał kamienno-ziemny wzmocniony bełkami i słupami, który prawdopodobnie stanowił pierwotne umocnienie obszaru miasta lokacyjnego.

We wszystkich kamienicach, wyżej wymienionych stwierdzono istnienie murów gotyckich w ścianach kapitałnych i szczytowych. Były one wymurowane w wątku wendyjskim, posiadały wneki, dolne odsadzki, nadwieszane odsadzki stropowe. Budowa kamienic gotyckich przypadała na 2 poł. XIV w. - XV w. Kamienice posiadały 2 przejazdy i otwór drzwiowy w ścianie frontowej, działawą ścianą ramową równoległą do ścian kapitałnych, czworokątne paleniska ceglane, bruki przy przejazdach, odwodnienia murów. W kamienicach 44, 45 i 52 istniały systemy wodociągowe /2 fazy - XV w. i poł. XVII w./.

W 1 poł. XVII w. w większości budynków nastąpiły przebudowy ścian kapitałnych i frontowych. Zmieniono podział wnętrza, co prawdopodobnie wpłynęło na zmianę funkcji użytkowej i kondygnacji i ustawienie więźby dachowej /zmiana zabudowy szczytowej na kalenicową/. Wyrównano także lico pierzei ulicznej w kamienicach 52 i 53. Szeroka działalność budowlana wiązała się z odbudową po zniszczeniach powstałych w czasie wojny trzydziestoletniej.

Ozyskano liczne zabytki ceramiczne - ceramika wczesnośredniowieczna współwystępująca z ceramiką siwą i importowaną, ceglana z polsaw, z kamionka; kafle garnkowe i płytowe z polsaw, przedmioty metalowe np. zapinka z inskrypcją z 2 poł. XIV w., ostrogę z 2 poł. XIII w., noże z drewnianymi i rogowymi trzonkami; przedmioty skórzane - obuwie, fragment kaftana; przedmioty drewniane - klepki beczek i naczyn; bryłki burzasty; gotyckie szkło okienne.

Dokumentacja i zabytki z badań znajdują się w Pracowni Archeologicznej P.P. O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

KOSZALIN-miasto
woj. koszalińskie
Stanowisko 1 - Góra Chałmaka

patrz
wczesne średniowiecze

KOŚCIELNA WIEŚ, gm. Osiecinny
woj. wrocławskie

Wojewódzki Konserwator Zabytków
we Wrocławku

Badania prowadziła grupa pracowników i studentów Katedry Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego pod kierunkiem doc. Gr. hab. Leszka Kajzera. Finansował WKZ we Wrocławku. Pierwszy sezon badań. Średniowieczny zespół osadniczy.

Celem badań było określenie chronologii i charakteru dużego, stromego nasypu, odnotowanego jako gródzisko stożkowane /stanowisko 1/, weryfikacja kopca po nowożytnym dworze murywanym /stanowisko 1 A/, rejon przykościelny /stanowisko 1 B/ i garb wyniesienia w rejonie podwórca szkoły podstawowej /stanowisko 1 C/.

Wyeksplorowano 8 wykopów sondażowych o powierzchni 71,5 m². Zgromadzono zbiór ułamków naczyń glinianych /1296 fragmentów/, kości zwierzęcych /534 fragmenty/ oraz nielicznych kafli, ułamków przedmiotów żelaznych, szklanych itp.

Na podwórku szkoły podstawowej /wykop VIII/ stwierdzono pozostałości wsi, która funkcjonowała w XIII w. Na południe od wzgórza kościelnego /wykop VII/ nie zarejestrowano starszego osadnictwa. Obserwacje w połączeniu z wstępną analizą bryły świątyni /uchodzącej w literaturze za powstałą